

Metodické výklady k problematice výkonu spisové služby v elektronických systémech spisové služby

Cílem tohoto dokumentu je vysvětlit nejasnosti jednotlivých ustanovení národního standardu, vyhlášky a zákona. Národní standard je do značné míry vysoce technickým a odborným dokumentem, který určuje klíčové charakteristiky elektronických systémů spisové služby. Jelikož elektronický systém spisové služby představuje základní nástroj původce pro výkon spisové služby, je nezbytné, aby výklad požadavků národního standardu byl jednoznačný.

Dále používané zkratky a pojmy:

eSSL (ESSL na počátku věty) – elektronický systém spisové služby

ISDS – informační systém datových schránek

NSESSS, národní standard, standard – národní standard pro elektronické systémy spisové služby, Věstník Ministerstva vnitra částka 42/2023

vyhláška – vyhláška č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, ve znění vyhlášky č. 96/2023 Sb.
zákon – zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Obsah tohoto dokumentu:

1.	Chybný odkaz v požadavku 6.3.10 národního standardu	2
2.	Stanovení skartačního režimu podle spouštěcí události	2
3.	Použití roku vyřazení namísto skartační lhůty	4
4.	Přiřazení skartačního režimu podle druhu dokumentu	4
5.	Oddělení skartačního režimu od věcné skupiny	5
6.	Podání s vadnou komponentou.....	5
7.	Ukládání kontejneru s vadnou komponentou.....	5
8.	Upřesňující dotaz k požadavku 5.2.13 písm. h) standardu	6
9.	Upřesňující dotaz k požadavku 5.2.13 písm. l) standardu	6
10.	Vyjasnění procesu přetřídění typového spisu z pohledu uživatelské role	7
11.	Vyjasnění procesu vytváření komponent ve formátu PDF/A3	7
12.	Vyjasnění požadavku 2.2.6 standardu ohledně určení okamžiku odeslání potvrzení o přijetí podání a nutnosti opečetění a orazítkování těchto potvrzení	8
13.	Vyjasnění požadavku 3.3.4 standardu na přetřídění typového spisu	10
14.	Vyjasnění požadavku 4.1.4 standardu ohledně pevných křížových odkazů	11
15.	Přípustnost přítomnosti osobních údajů v transakčním protokolu	12
16.	Vícečetné potvrzování přijetí datové zprávy	13
17.	Vyjasnění procesu uzavírání dílů typového spisu	13
18.	Vyjasnění požadavků standardu na systémovou funkci podepisování komponent	14
19.	Vyjmutí dokumentu z uzavřeného spisu.....	14
20.	Vysvětlení funkce šablony typového spisu	15
21.	Posloupnost kontroly datového formátu a validace zajišťovacích prvků při příjmu podání	16

1. Chybný odkaz v požadavku 6.3.10 národního standardu

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Požadavek 6.3.10 národního standardu se odkazuje na požadavek 6.3.5. Neměl by zde být odkaz na požadavek 6.3.9?

Metodický výklad:

Skutečně se jedná o překlep, správně má být v požadavku 6.3.10 uveden odkaz na požadavek 6.3.9. Chyba bude opravena v dalším vydání národního standardu.

2. Stanovení skartačního režimu podle spouštěcí události

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Podle požadavku 6.1.6 písm. b) národního standardu umožňuje eSSL správcovské roli stanovit pro skartační režim jednu z následujících spouštěcích událostí: rok uzavření spisu, typového spisu, součásti typového spisu nebo dílu typového spisu – je to považováno za jedno datum, ale přitom to může být u typových spisů odlišné. Např. u šablony pro každou součást typového spisu na nejnižší úrovni budu mít nastaveny různé spouštěcí události. Kde je ale dáno, jakým datumem se bude spouštěcí událost řídit, když je možné jako spouštěcí událost použít rok uzavření typového spisu, součásti i dílu. Nemělo by to být odlišené jako různé spouštěcí události?

Metodický výklad:

Požadavek 6.1.6 národního standardu definuje typické spouštěcí události, uvedený výčet nijak nesouvisí s entitou, u které změna stavu spouštěcí událost vyvolá.

Skartační režim má

- věcná skupina na nejnižší úrovni hierarchie,
- součást typového spisu na nejnižší úrovni hierarchie (ze které jej přebírá díl typového spisu),
- díl (který jej dědí z nadřazené součásti typového spisu, ale může se od zděděného skartačního režimu odchýlit v rámci vyřešení konfliktu skartačního režimu do něho vložených spisů),
- spis (který jej dědí z věcné skupiny nebo dílu typového spisu, ale může se od zděděného skartačního režimu odchýlit v rámci vyřešení konfliktu skartačního režimu) a
- dokument (který jej dědí ze spisu a případně získává z typu dokumentu, takže je opět řešen konflikt skartačních režimů).

Součástí skartačního režimu je spouštěcí událost, která zahajuje běh skartační lhůty, přičemž spouštěcí událostí může být v souladu s požadavkem 6.1.6 mj. „rok uzavření spisu, typového spisu, součásti typového spisu nebo dílu typového spisu“. To, že je spouštěcí událost vztažena k uzavření konkrétní entity, nemá žádný vliv na to, jaká entita bude tuto spouštěcí událost v rámci svého skartačního režimu využívat. Spis, typový spis nebo součást typového spisu lze uzavřít i „ručně“ (díl typového spisu se uzavírá automaticky) a uzavření se promítne na

entity dceřiné. Je třeba si uvědomit, že pokud jsou mezi názvy entit (pouze) čárky, je třeba vztah mezi entitami vykládat jako „nebo“.

Spouštěcí událost pro věcnou skupinu může být „rok uzavření spisu“, v takovém případě nastává běh skartační lhůty jednotlivých uzavřených spisů a v nich obsažených dokumentů v závislosti na okamžiku uzavření každého daného spisu. Spouštěcí událostí může být „rok narození subjektu“, v takovém případě v rámci věcné skupiny plyne spisům spouštěcí událost od data narození subjektu, přičemž se samozřejmě počítá s tím, že v dané věcné skupině vznikají pouze spisy s tímto údajem a u každého z nich pak nastává běh skartační lhůty podle tohoto individuálního údaje.

V případě typového spisu je situace mírně odlišná. Předmětem skartačního řízení totiž nemůže být jednotlivý spis, ale vždy pouze celý uzavřený díl typového spisu (jeden nebo více spisů shromážděných a uzavřených v určeném časovém období pro uzavírání dílů). Při konstrukci šablony typového spisu je potřeba zohlednit, že spouštěcí událost je aplikována primárně právě na díl typového spisu. Standardní spouštěcí událostí je právě uzavření dílu typového spisu.

Příklad: Externí spouštěcí událost „od roku narození subjektu“ nastavená na součásti typového spisu způsobí, že uzavřený díl typového spisu nebude vyřazen po uplynutí skartační lhůty od jeho uzavření, ale od zadaného „narození subjektu“. Skartační lhůta tak může uplynout i dříve, než je díl typového spisu uzavřen; v tomto případě bude vyvolána skartační operace s uzavřením dílu typového spisu. Může ale uplynout i později, než pokud by byla počítána od uzavření dílu typového spisu.

Příklad: Externí spouštěcí událost „odstranění stavby“ nastavená na součásti typového spisu způsobí, že uzavřený díl typového spisu nebude vyřazen po uplynutí skartační lhůty od jeho uzavření, ale skartační lhůta začne běžet až od zadaného roku odstranění stavby. Uzavření dílu typového spisu tak nemá vliv na okamžik, kdy bude vyvolána skartační operace.

Díl typového spisu se v těchto případech chová jako spis.

Příklad: Dokument zatříděný ve spisu vloženého do dílu typového spisu má přiřazen druh dokumentu s odlišným skartačním režimem. V tomto případě je nutné vypořádat konflikt skartačních režimů mezi režimem, který spis dědí ze součásti typového spisu a uvedeným spisem. Celý díl následně ponese závažnější skartační režim (požadavek 6.1.8).

V případě vyjmenovaných spouštěcích událostí:

- rok založení spisu, resp. rok evidence, je tradiční spouštěcí událost (v analogové podobě spisové služby fakticky jiná nebyla) a dává u převážné části agendy větší smysl než uzavření,
- rok narození nebo vzniku subjektu (analogicky by se dalo uvažovat i o zániku a úmrtí, ale to jsou externí události, u kterých nevíme, kdy nastanou) se používá např. u osobních spisů. Skartační režim na spis nelze aplikovat, pokud není vyřízen, resp. uzavřen, takže zde může dojít k „posunu“. Lze říci, že okamžikem uzavření může být spis navržen k vyřazení, pokud nastala externí spouštěcí událost a uplynula skartační lhůta.
- spouštěcí událost může nastat i před vznikem spisu a někdy dokonce i uplynout skartační lhůta; typicky se tak stává při převidování spisu nebo dokumentu po zrušení jeho stupně utajení.

3. Použití roku vyřazení namísto skartační lhůty

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Skartační režim je obecně definován jako skartační znak + skartační lhůta + spouštěcí událost (NSESSS 1.33). Požadavek 6.1.5 připouští místo skartační lhůty použít rok vyřazení, což však není totéž: tato dvě metadata nelze považovat za synonymum. Rok vyřazení lze dopočítat až pro konkrétní spis se znalostí skartační lhůty a spouštěcí události. A naopak, pokud známe rok vyřazení, ale nikoliv skartační lhůtu (typicky stav, který se připouští v rozhraní podle přílohy č. 1 NSESSS), nelze zpětně rekonstruovat ani skartační lhůtu, ani nelze brát v potaz jakoukoliv spouštěcí událost (neznáme lhůtu, nemůžeme tedy dopočítat / opravit ani rok vyřazení).

Metodický výklad:

V dalším vydání národního standardu budou z požadavku 6.1.5 písm. b) vypuštěna slova „nebo rok vyřazení“. V případě externích spouštěcích událostí, kde to přichází v úvahu, je problém dostatečně řešen v požadavku 6.1.6 a následujících.

4. Přiřazení skartačního režimu podle druhu dokumentu

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Je metodicky vhodné přiřazovat Druhu dokumentu skartační režim, který může představovat (a sekundárně při řešení konfliktů i fakticky vyvolat) zařazení spisu do zcela jiného skartačního režimu, než je v platném a odsouhlaseném skartačním plánu daného původce?

Metodický výklad:

Druh dokumentu je pomůcka, která má řešit některé situace, ke kterým reálně dochází, například pokud jsou navrženy k vyřazení (ve věcné skupině správně zaříděné) dokumenty/spisy, které ve skutečnosti ještě nemají být vyřazeny. Druh dokumentu bez skartačního režimu by byl zcela zbytečný. Spisový a skartační plán nemůže postihnout každý detail, navíc do poloviny roku 2023 byl chápán jako pouhý číselník, který se přiřazoval často až těsně před uložením. Druh dokumentu, tak jak ho tradičně NSESSS užívá, má své uplatnění právě kvůli možnosti přiřadit skartační režim.

K uváděnému zmatení uživatele nemůže dojít, neboť dokument přirozeně dědí skartační režim společně s dalšími vlastnostmi z nadřazené entity, nově výhradně spisu, a druh dokumentu je aditivní možnost, která zajistí užitečnou věc – konflikt skartačních režimů (nebo vyhledání všech takových dokumentů najednou). Ta ochrání původce před vyřazením dokumentu, který nese zvláštní vlastnosti odlišné od agendy, do níž je zařazen. Použití druhu dokumentu je praktičtější a bezpečnější, než neustále přemýšlet o přetřídování nebo řešit křížové odkazy, dokument si ho s sebou nese bez ohledu na jeho konkrétní osud v rámci svého oběhu. Naopak je poněkud nesmyslné např. přetřídovat smlouvu mimo její domovský spis jen proto, aby bylo dosaženo jiného skartačního režimu. Zásadní je zařídění dokumentů, resp. spisů je obsahujících, do věcných skupin, které odpovídají příslušné agendě. Užívání druhu dokumentu je nepovinné. Malí původci tuto možnost nejspíš nevyužijí, větším původcům

by nemělo činit problém pochopit, že lze dokumentu přidat vlastnost, která vyvolá konflikt skartačních režimů (upozorní na odchylku).

5. Oddělení skartačního režimu od věcné skupiny

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Jaký smysl má skartační režim, který je oddělený od věcné skupiny, jako je tomu například u druhu dokumentu?

Metodický výklad:

V případě oddělení skartačního režimu od věcné skupiny se jedná o pozůstatek zdroje původního NSESSS (modelové požadavky Moreq), nicméně oddělení umožňuje měnit skartační režim při vypořádání konfliktu skartačních režimů. To by v případě pevného spojení nebylo možné. Samostatný skartační režim umožňuje nejen řešení konfliktu skartačních režimů, ale také nestandardních situací, jako je vztahování nových skartačních lhůt na uzavřené věcné skupiny kvůli požadavkům nové legislativy, což se stalo např. u zdravotnické dokumentace nebo mzdových listů (údajů pro důchodové zabezpečení).

6. Podání s vadnou komponentou

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Pokud doručený dokument (e-mail) obsahuje jednu komponentu, která nevyhovuje požadavkům kybernetické bezpečnosti původce, dojde k příjmu a evidenci dokumentu i v případě, že jediná komponenta je vadná a podání tak neponese žádnou obsahovou informaci?

Metodický výklad:

Ano, i v případě, že při příjmu a evidenci dokumentu je vadná komponenta dojde k příjmu dokumentu.

7. Ukládání kontejneru s vadnou komponentou

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Pokud doručený dokument (e-mail) obsahuje jednu komponentu, která nevyhovuje kybernetické bezpečnosti původce, je žádoucí chování eSSL, aby původní kontejner byl zpracovateli v nezměněné podobě uložený a přístupný, bez ohledu na zjištěnou vadu nepřijaté komponenty? Resp. jaký smysl má jeho uchování, když by nebyl např. z důvodů kybernetické bezpečnosti přístupný? Je žádoucí uchovávat potenciálně nebezpečný soubor?

Metodický výklad:

O přístupnosti zpracovateli se v požadavku 2.4.2 národního standardu nepíše, rovněž neplatí, že všechny vady mají bezpečnostní charakter. Komponenty se škodlivým kódem by se u e-mailu vůbec neměly dostat na vstup eSSL (mailserver ani firewall nejsou součástí eSSL).

Doručený kontejner může v některých případech sloužit jako důkaz, proto se v eSSL ponechává až do uzavření spisu, stejně tomu tak je také v případě vlastních kontejnerů. Proto bude pojem „došlý kontejner“ v dalším vydání národního standardu upraven na obecný termín „kontejner“.

8. Upřesňující dotaz k požadavku 5.2.13 písm. h) standardu

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Jak je myšleno ztvárnění „podepisujícího komponenty“ v případě metadat spisu v požadavku 5.2.13 písm. h) národního standardu? Popis všech osob, které podepsaly komponenty všech dokumentů v onom spisu, nebo popis komponent, které jsou podepsané a jsou vloženy na všech dokumentech v onom spisu. Nebo snad něco jiného?

Metodický výklad:

Pojmem „podepisujícím komponenty“ v požadavku 5.2.13 písm. h) se myslí fyzické osoby, které podepsaly komponentu (obdobně, jako je podepisující vyznačen na referátníku analogového spisu). Ostatně písm. a) až m) fakticky obsahují to, co obsahoval „papírový“ referátník, jen v některých případech podrobněji (transakční protokol). V eSSL se jedná o záznam osob, které dokument podepsaly.

9. Upřesňující dotaz k požadavku 5.2.13 písm. l) standardu

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Jak je myšlen požadavek 5.2.13 písm. l) národního standardu, který se týká „příslušných částí transakčního protokolu“ ztvárněných v komponentě v datovém formátu PDF/A, která se opatří elektronickou pečetí a elektronickým časovým razítkem podle standardu PAdES? Má jít o historii spisu, nebo historii spisu a historii všech do spisu vložených dokumentů? Nebo snad něco jiného? Jaký má význam u této komponenty její opatření elektronickou pečetí a elektronickým časovým razítkem?

Metodický výklad:

V požadavku 5.2.13 písm. l) je požadován transakční protokol (historie) spisu, opět obdoba oběhu na „papírovém“ referátníku. Formát PDF/A (nikoli XML) je požadován proto, aby výsledek byl „lidsky“ čitelný. V požadavku 5.2.13 písm. l) jde o aplikaci podobného požadavku, jako je tomu obecně v případě zajištění důvěryhodnosti transakčního protokolu. Pro účely postoupení je zásadní, aby komponenta s transakčním protokolem byla zpečetěna původcem, který systém provozoval, jinak přijímací systém nemá jak ověřit autenticitu komponenty dokládající digitální kontinuitu celého spisu a tuto komponentu by měl následně v budoucnu vložit i do SIP podle přílohy č. 2 národního standardu.

10. Vyjasnění procesu přetřídění typového spisu z pohledu uživatelské role

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

NSESSS řeší poměrně obsáhle proces přetřídění typového spisu z důvodu uzavření věcné skupiny (požadavek 3.3.4), včetně nutnosti namapování šablon typového spisu. Jedná se tedy o poměrně náročný správcovský (nikoliv uživatelský) proces. NSESSS však již neřeší způsob přetřídění typového spisu z úrovně uživatele. Bez předem připraveného namapování šablon tento proces není realizovatelný. Z pohledu správce asi nelze předpokládat, že by každá šablona obsahovala předem připravené namapování na všechny ostatní šablony typového spisu, a s ohledem na náročnost a zodpovědnost asi také nelze předpokládat, že požadované namapování složité struktury typových spisů bude ad hoc realizovat uživatel. Je uživatelské přetřídění (bez zjevného důvodu např. uzavření věcné skupiny) celého typového spisu žádoucí? A pokud ano, podle jakého procesního a odpovědnostního postupu?

Metodický výklad:

Přetřídění typového spisu uživatelskou rolí nedává smysl, protože typový spis nelze přetřídít jinak než do nové věcné skupiny určené pro typové spisy, která nahradí uzavíranou věcnou skupinu. Typový spis je příliš složitá struktura, aby přetřídění činila uživatelská role.

Uživatelská role může přetřídít spisy z jednoho dílu typového spisu do jiného typového spisu, ale nemůže přetřídít typový spis jako celek, protože nemá kam. Typový spis je pevně svázán s věcnou skupinou, ve které vznikl, a jediná možnost změny je uzavření věcné skupiny a přetřídění otevřených typových spisů do nové věcné skupiny, což ale může udělat pouze správcovská role a popis takové činnosti je v NSESSS dostatečně rozpracován. Nejasnost bude odstraněna v dalším vydání národního standardu.

11. Vyjasnění procesu vytváření komponent ve formátu PDF/A3

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

S ohledem na požadavek generování PDF/A-3 pro vlastní dokumenty je vhodné standardizovat (nebo alespoň metodicky doporučit), jak PDF/A-3 vytvořit. Nabízí se vícero možností:

- významové v PDF/A-3, podepsané, poté přidána příloha XML
- významové v PDF/A-3, přidána příloha XML, poté podepsáno
- podepsaný obalovací kontejner PDF/A-3, uvnitř jako přílohy podepsané významové PDF + XML
- obalovací kontejner PDF/A-3, uvnitř jako přílohy podepsané významové PDF + XML

Kterou variantu lze považovat metodicky i technicky za vhodné řešení?

Metodický výklad:

Jako metodicky vhodný se jeví postup, kdy veřejnoprávní původce v rámci sestavení vypravení vytvoří kontejner PDF/A-3, do kterého vloží obsahové komponenty vypravovaného dokumentu a jako samostatnou komponentu ve formátu XML s popisnými metadaty podle požadavku 2.4.5. Kvalifikovaným elektronickým podpisem jsou v případě, že je to s ohledem na jejich obsah účelné, opatřeny výhradně obsahové komponenty vypravovaného dokumentu; kontejner PDF/A-3 může být opatřen kvalifikovanou elektronickou pečetí, ale není podepisován elektronickým podpisem.

Při přijetí kontejneru PDF/A-3 sestaveného postupem podle předchozího odstavce obsahujícího komponentu ve formátu XML s popisnými metadaty podle požadavku 2.4.5 veřejnoprávním původcem postupuje veřejnoprávní původce v souladu s požadavkem 2.4.3, tj. provede vyjmutí komponent obsažených v kontejneru a komponentu ve formátu XML s popisnými metadaty využije v souladu s požadavkem 2.4.4, tj. запиše popisná metadata z XML v komponentě do metadat příslušného dokumentu.

V případě, že je prováděno vypravení dokumentu založeného na doručeném kontejneru PDF/A-3 sestaveném postupem podle prvního odstavce a obsahující komponentu ve formátu XML s popisnými metadaty podle požadavku 2.4.5, není původní komponenta s popisnými metadaty zahrnuta do vypravení, a eSSL naopak do dokumentu připojí novou XML komponentu, která bude obsahovat popisná metadata odpovídající aktuálně vypravovanému dokumentu.

Pro řešení problému naznačeného při diskusi v rámci pracovního jednání – pro zjednodušení jej nazýváme např. problém fyzické osoby předávající úřední listinu veřejnoprávnímu původci – je možné využít postup, kdy eSSL automaticky zkontroluje, zda jsou metadata o odesílateli dokumentu získaná z XML v komponentě v souladu s dostupnými metadaty o odesílateli zásilky (při doručení prostřednictvím ISDS porovnáním údajů, v případě doručení jinou cestou by teoreticky mohlo být automaticky považováno za neshodu, případně by mohl být vyvolán zásah uživatele) a pokud není potvrzena shoda těchto údajů, upozorní na tuto skutečnost uživatele a nepokračuje ve zpracování obsahu XML komponenty, případně vyzve uživatele aby potvrdil, že má být obsah XML komponenty vytěžen. Tento postup nemá aktuálně oporu v legislativě, předpokládá doplnění požadavku 2.4.6 v odpovídajícím znění.

12. Vyjasnění požadavku 2.2.6 standardu ohledně určení okamžiku odeslání potvrzení o přijetí podání a nutnosti opečetění a orazítkování těchto potvrzení

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Požadavek 2.2.6 národního standardu souvisí s § 4 odst. 8 vyhlášky č. 259/2012 Sb. Především jde o určení okamžiku odeslání potvrzení o přijetí podání a otázku nutnosti opečetění a orazítkování těchto potvrzení.

- Je možné chápat pojem „přijetí“ v NSESSS jako pojem „doručení“, který uvádí vyhláška? Pokud ano, musí pak být na každý přijatý e-mail (např. i na pozvánky) odesláno potvrzení o přijetí / doručení emailu?
- Nebo má být potvrzování rozděleno na odeslání potvrzení o doručení na každý e-mail a poté další potvrzení o přijetí (zaevidování do eSSL) či nepřijetí (nezaevidování do eSSL) či vadě (např. komponenta v nevýstupním datovém formátu, ale přesto dojde k zaevidování dokumentu do eSSL)?
- Nebo má být odesláno potvrzení jen na zaevidované dokumenty do eSSL a na nepřijaté/nezaevidované kvůli vadě?
- Nebo má být potvrzení odesláno až po vložení dokumentu do spisu tak, jak popisuje testovací scénář pro atestaci eSSL? To se nejeví jako správné, protože podatelna by neměla vkládat dokumenty do spisu při příjmu dokumentu, jelikož z logiky věci nemůže vědět, zda je pro danou věc již veden u nějakého zpracovatele spis, či nikoliv. Toto by měl určit až zpracovatel dokumentu, přičemž vložení do spisu nejpozději při vyřizování dokumentu může být provedeno s dlouhým časovým odstupem a odeslání potvrzení by tak proběhlo po dlouhé době.
- Má být ke každému potvrzení (ať už je správná jakákoliv výše popsaná kombinace) připojena kvalifikovaná elektronická pečeť a kvalifikované elektronické časové razítko? Pokud ano, tak v případě pečeteň a razítkování potvrzení na každý doručený e-mail půjde o obrovské množství, což může být v případě některých původců finančně neúnosné.

Metodický výklad:

Příjem dokumentu je v NSESSS definován jako proces: „*Příjem je úkon odborné správy dokumentů, jímž se přijímá dokument do informačního systému spravujícího dokumenty. Příjem zahrnuje také procesy spojené se záznamem do evidenční pomůcky (označení, doplnění metadat) a vložení do spisu*“. Je klíčové si uvědomit, že akt dodání či doručení dokumentu je pouze počáteční fází celého procesu a nesmí být zaměňován za kompletní příjem dokumentu. Stejně tak se zařazení dokumentu do spisu nemůže považovat za samotný příjem. Podle § 4 odst. 2 vyhlášky jsou stanovena kritéria pro proces přijímání dokumentů, včetně kontroly elektronických podpisů, datových formátů, čitelnosti a podobně. Potvrzení o přijetí je vydáno až po úspěšném splnění těchto kritérií, přičemž ne všechny vady v podáních lze identifikovat prostřednictvím automatizovaných systémů.

Podle § 4 odst. 8 vyhlášky je nutné, aby odesílatel vždy obdržel potvrzení o doručení dokumentu na uvedenou adresu. Toto ustanovení ovšem remituje na § 4 odst. 1 druhou větu, která vyžaduje, aby před vystavením potvrzení došlo k posouzení dokumentu fyzickou osobou. To implikuje, že automatické vydávání potvrzení o doručení pro dokumenty, které nebyly plně přijaty, není považováno za vhodné. Potvrzení musí být vydáváno pro všechny na elektronickou adresu podatelny přijaté dokumenty a nahrazuje jiné typy dokladů o doručení. Pro datové zprávy přijaté prostřednictvím Informačního systému datových schránek není vyžadováno vystavení potvrzení, jelikož systém automaticky generuje potvrzení o odeslání i doručení. Poskytování potvrzení o doručení pro spamy je z pohledu kybernetické bezpečnosti nevhodné. Rozhodnutí, zda přijatá zpráva představuje spam, musí provést fyzická osoba, a nelze se

spoléhat pouze na automatické filtry pro odhalení spamu, což potvrzuje i ustálená judikatura v této oblasti.

Je důležité brát v úvahu i riziko spojené s možností, že podatel vzhledem k času potřebnému na proces příjmu neobdrží okamžitou reakci, což je v současném rychlém světě běžně očekáváno. Tato situace může vést k nervozitě podatele, který by mohl reagovat opakovaným zasíláním svého podání, a to i na různé dostupné e-mailové adresy původce nebo prostřednictvím jiných doručovacích kanálů.

Doporučovaný postup:

- 1) Bezprostředně po podání je vhodné odesílatele na tento fakt automaticky upozornit, což mu poskytne ujistění o jeho doručení. Toto upozornění, však neposkytuje žádné informace o stavu kvality podání. Mělo by pouze oznámit odesílateli, že po dokončení všech nezbytných kontrol dostane formální potvrzení podle § 4 odst. 8 vyhlášky, nebo bude vyzván k odstranění případných nedostatků v podání. Pro tyto potřeby upozornění je možné zohlednit i § 10 odst. 1 zákona č. 12/2020 Sb., o právu na digitální služby. Toto potvrzení je v případě e-mailové formy nutné opatřit kvalifikovanou elektronickou pečetí podle § 8 odst.1 zákona č. 297/2016 Sb. a kvalifikovaným elektronickým časovým razítkem podle § 11 odst. 2 zákona č. 297/2016 Sb.
- 2) Po úspěšném přijetí podání musí být odesláno potvrzení o doručení, které informuje o výsledcích procesu příjmu podle § 4 odst. 8 vyhlášky, včetně informací o jakýchkoli technických nedostacích podání, jako je detekce škodlivého softwaru nebo datový formát souboru, který není přijímán. Toto potvrzení je nutné opatřit kvalifikovanou elektronickou pečetí podle § 8 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb. a kvalifikovaným elektronickým časovým razítkem podle § 11 odst. 2 zákona č. 297/2016 Sb.
- 3) Možnost zaslání třetího dokumentu, která se týká obsahových nedostatků podání identifikovaných referentem během procesu zpracování, může následovat. V této žádosti o nápravu vad podání je odesílatel vyzván k opravě zjištěných chyb a je informován o možných důsledcích, pokud tyto nedostatky nebudou odstraněny. Tento dokument je nutné opatřit kvalifikovaným elektronickým podpisem podle § 5 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb. a kvalifikovaným elektronickým časovým razítkem podle § 11 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb.

13. Vyjasnění požadavku 3.3.4 standardu na přetřídění typového spisu

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Výklad požadavku 3.3.4 na přetřídění typového spisu. Jak při přetřídění přistupovat k uzavřeným součástem typového spisu, uzavřeným dílům typového spisu a uzavřeným spisům v neuzavřeném typovém spisu? Jak postupovat při sloučení více součástí typového spisu do jedné? Komentář požadavku 3.3.4 připouští slučování součástí typového spisu N:1. Připouští i variantu 1:N nebo N:M?

Metodický výklad:

Uzavřený díl typového spisu je entita sama o sobě a do skartačního řízení jde díl typového spisu, nikoli součást typového spisu nebo celý typový spis. Díl typového spisu může nést v metadatech informaci v jakém typovém spisu nebo součásti byl, a s jakým skartačním režimem. Přetřídění se uzavřeného dílu netýká právě proto, že je uzavřený. Uzavřeným entitám, v tomto případě dílům (a díky dědičnosti v nich obsaženým spisům), již běží skartační lhůta, a tudíž by se jejich manipulace do nové věcné skupiny, resp. podřízení nové součásti typového spisu nemělo týkat. V praxi nastaly situace, kdy se aplikovaly zpětně nové vlastnosti, především délka skartačních lhůt. Bylo by tedy ideální umožnit správcovské roli rozhodnout, zda bude předmětem přetřídění do nové součásti pouze poslední neuzavřený díl, resp. v rámci přetřídění uzavíraný díl včetně všech spisů v něm obsažených, nebo zda budou předmětem přetřídění všechny (či podle časového kritéria určené) v dané součásti se vyskytující díly, u kterých ještě neproběhlo skartační řízení. Prodloužení skartační lhůty lze ale řešit také pozastavením skartační operace.

Při sloučení více součástí typového spisu do jedné součásti se neuzavřené spisy z posledního otevřeného a v rámci přetřídění uzavíraného dílu těch součástí, které se slučují ve vazbě N:1, vřadí všechny do nového otevřeného dílu nové cílové součásti typového spisu. Součásti typového spisu se při slučování mapují způsobem 1:1 nebo N:1, v každém jiném případě by muselo dojít k rozdělení vnořených entit podle nějakého klíče, ke kterému není v obsažených metadatech podpora, nebo ručně.

V situaci, kdy je název nové součásti typového spisu shodný, ale její zásadní vlastnosti, především skartační režim či délka určeného období se od staré stejnojmenné součásti typového spisu liší, je třeba tyto dvě entity odlišit. To je možné zajistit například tak, že nová součást typového spisu bude opatřena jiným spisovým znakem, třeba rozšířeným o další desetinnou pozici, než tomu bylo u původní součásti. Existence dvou stejnojmenných součástí typového spisu se shodnými spisovými znaky není vhodná například kvůli možnosti, že daná součást typového spisu ponese trvalý skartační souhlas a její identifikace tedy musí být jednoznačná i v komunikaci mimo eSSL.

Typové spisy se chovají spíše jako věcné skupiny než spisy, takže zcela vyprázdňovaný typový spis je pouhý soubor metadat, který zůstává v eSSL jako svorník pro hlavičky metadat reálně vyskartovaných a zničených entit a jeho existence má smysl po dobu, kdy v eSSL zůstávají ony hlavičky metadat.

14. Vyjasnění požadavku 4.1.4 standardu ohledně pevných křížových odkazů**Popis nejasnosti nebo text dotazu:**

Pevný křížový odkaz může být jen mezi dvěma spisy, nebo mezi více spisy? Podle znění požadavku 4.1.4 standardu se zdá, že jen mezi dvěma spisy. V opačném případě se domnívám, že nelze vyřešit jen vazbu mezi dvěma spisy, aniž by to mělo dominový dopad na ostatní vazby daného spisu. Může vzniknout rozsáhlá struktura vzájemně provázaných spisů – velmi košatý strom bez limitu své velikosti. Uživatel logicky dojde k závěru, že je potřeba spis navázat pevným křížovým odkazem na spis v jedné kauze i na spis v jiné kauze. V případě

automatického vložení takovéto struktury do dílu typového spisu jen na základě pevného odkazu dojde k uživatelsky i metodicky nežádoucí situaci.

Metodický výklad:

Požadavky NSESSS se týkají vždy jednoho pevného křížového odkazu mezi dvěma spisy. To ovšem neznamená, že jeden spis nemůže mít více pevných křížových odkazů (na více spisů). Každá z těchto vazeb musí být např. při konfliktu skartačních režimů vypořádána samostatně.

V případě rozsáhlé struktury a jejího vložení do dílu typového spisu je situace jednoduchá: všechny spisy se vloží a všechny pevné křížové odkazy zruší. Ze součásti typového spisu se dědí na spis spisový znak a skartační režim, teprve následně se vypořádává konflikt skartačních režimů, pokud je na nějakém dokumentu ve spisu použit druh dokumentu, ale to už je shodné se spisem vzniklým přímo v dílu typového spisu.

Pevný křížový odkaz slouží vždy k faktickému spojení spisů (prioraci) – analogickému fyzickému spojení spisů v listinné podobě. Nelze jej považovat za dočasný, vyvolává mj. automaticky i přetřídění (srv. požadavky 4.1.4 a 4.1.5), spisy se spolu přenášejí apod. Naopak rozvázání pevného křížového odkazu je věcí výjimečnou a nesmí být realizováno v žádném případě automaticky (požadavek 4.1.6). Odlišným případem je dokument, který musí být součástí různých spisů: v tomto případě je potřeba zhotovit repliky, protože spisy musí být všechny úplné (srv. též Informační list NA č. 13/2023). Jestliže má být vazba pouze informační, je namístě tento vztah řešit volnými křížovými odkazy, které jsou jen jakousi formou poznámky bez zvláštních požadavků.

Vznik „velmi košatého stromu bez limitu velikosti“ by spíše indikoval nesprávné vedení spisové služby (např. nepoužívání typových spisů). Není zcela jasné, proč by (kromě chybného výkonu spisové služby) měl uživatel vytvářet pevné křížové odkazy na něco, co spolu nesouvisí natolik, že by to i ve fyzické podobě spojil (analogicky platí totéž, co při spojování dokumentů k jedné věci). Různé kauzy musí být řešeny různými spisy (viz správní řád a podobné procesní předpisy), ale i pokud dojde k přetřídění spisů do jedné věcné skupiny, lze to považovat za menší problém, než atomizaci a nedohledatelnost. Příkladem může být spis stavby nebo personální spis tam, kde se nepoužívají typové spisy.

15. Přípustnost přítomnosti osobních údajů v transakčním protokolu

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Jak (a zda vůbec) vést korektně osobní údaje o odesilatel (též adresátovi a dotčené osobě) v transakčním protokolu? Osobní údaje by měly být vedeny ve jmenném rejstříku, legislativa definuje také způsob nakládání s osobními údaji i jejich povinné zničení po vyřazení všech dokumentů a spisů, na kterou se příslušné záznamy ve jmenném rejstříku váží. Jakým způsobem tedy správně přistupovat k osobním údajům v transakčním protokolu: mohou se osobní údaje vyskytovat jinde než ve jmenném rejstříku, tedy v transakčním protokolu? Jak přistupovat k jejich existenci poté, co budou v souladu s legislativou zničeny ve jmenném rejstříku?

Metodický výklad:

Je nutné rozlišovat transakční protokol v eSSL a ztvárnění transakčního protokolu (požadavek 5.2.12). Do ztvárnění transakčního protokolu (stejně jako v případě exportu a přenosu entit podle příloh NSESSS) osobní údaje vkládány být musí, jinak by takováto ztvárnění nedávala smysl. V eSSL podle požadavku 7.2.6 musí být zničena všechna metadata entit určených ke zničení a přenesených kromě hlavičky metadat (požadavek 7.2.9). Podle požadavku 7.2.10 by mohla správcovská role nastavit, že se mají stejně jako hlavička, uchovat i metadata entity v transakčním protokolu. To ale není možné, protože by nešlo dodržet podmínku výmazu záznamu ve jmenném rejstříku v případě absence vazby na dokument (spis) a uchování vazby k záznamu v transakčním protokolu by tedy bylo v rozporu s § 64 odst. 7 zákona. Samozřejmě se to netýká vazeb, které nesouvisí se jmenným rejstříkem (např. uživatelské role v eSSL), ale ty nebyly předmětem dotazu.

16. Vícečetné potvrzování přijetí datové zprávy**Popis nejasnosti nebo text dotazu:**

V poslední době se množí praxe, že doručená datová zpráva je nejen potvrzena funkcemi ISDS (dodejka/doručenka), ale adresátem je odesíláno ještě jedno až dvě potvrzení-dokumenty, což je značně obtěžující, protože takovýto dokument musí být nejméně u adresáta tohoto dokumentu zařazen do spisu atd. Při důsledné aplikaci uvedeného postupu by měl být takovýto doručený dokument druhou stranou také potvrzen, toto potvrzení zase potvrzeno atd. (nekonečná smyčka). Vyhláška v § 9 odst. 4 hovoří o „jiném prostředku elektronické komunikace“, kde není výslovná výluka pro ISDS, což svádí k výše uvedenému nevhodnému postupu: *„Pokud veřejnoprávní původce připouští příjem datových zpráv doručovaných jinými prostředky elektronické komunikace a umožňuje-li to povaha jiného prostředku elektronické komunikace, veřejnoprávní původce potvrdí (...) odesílateli tímto prostředkem, že dokument byl doručen.“*

Metodický výklad:

Informace o tom, jak byla datová zpráva doručena a přijata do datové schránky příjemce, jsou poskytovány systémem ISDS. Je povinností eSSL odesílatele tyto informace zpracovat v souladu s požadavky uvedenými v kapitole 2.3 NSESSS. Odesílání samostatných potvrzení o přijetí nebo doručení zprávy příjemcem je považováno za zbytečné, kromě případů, kdy taková potvrzení obsahují další informace, které nejsou součástí doručení z ISDS.

17. Vyjasnění procesu uzavírání dílů typového spisu**Popis nejasnosti nebo text dotazu:**

Dotaz na fungování typového spisu. Jestliže by jednou ze součástí personálního spisu byly smlouvy, které nemají spouštěcí událost „uzavření spisu“, ale „skončení platnosti smlouvy“, jak by potom fungovalo uzavření dílu? Spisy s nezadanou spouštěcí událostí by se přesunuly

do dalšího dílu jako neuzavřené spisy, nebo by v dílu zůstaly a ten by čekal na skartační řízení až na vypršení platnosti poslední smlouvy?

Metodický výklad:

V popsaném případě není důvod k přetřídění spisu z uzavíraného dílu. V popsaném případě v rámci dílu dojde ke konfliktu skartačních lhůt, který bude vyřešen v momentě uzavření poslední lhůty (analogicky k postupu podle požadavku 6.1.8 písm. c). Pro popsání a vyjasnění situace v dotazu je navrženo do budoucí verze standardu v požadavku 6.1.8 doplnit písmeno d) „líší se start běhu skartační lhůty spisů v dílu typového spisu v důsledku externí spouštěcí události“. Řešení této specifické situace by potom bylo podle bodu 1) požadavku 6.1.8 NSESSS, tj. nejdelší skartační lhůta.

18. Vyjasnění požadavků standardu na systémovou funkci podepisování komponent

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Požadavky na podepisování v eSSL (resp. opatřování zajišťovacími prvky) obsahuje NSESSS nejednoznačně (když pomineme kontrolu zajišťovacích prvků, tak se týkají transakčního protokolu, tedy pečetění). V testovacích scénářích je však věta „*Tester komponentu podepíše elektronickým podpisem (eSSL vloží kvalifikované elektronické časové razítko)*“. Jaká je opora pro podepisování v NSESSS?

Metodický výklad:

Povinnost eSSL k podepisování komponent vyplývá z několika ustanovení NSESSS. Konkrétně, podle požadavku 2.5.3 písmeno a) se očekává, že eSSL přistupuje k vlastním dokumentům obdobně, jak je stanoveno v požadavku 2.5.1. Toto naznačuje, že eSSL musí být schopen podepisování komponent, jelikož by jinak nemohl postupovat „před podepisováním komponenty“.

Další podporu pro podepisování lze nalézt například v § 69a odst. 4 zákona a § 6 odst. 2 vyhlášky. Tyto pasáže vyžadují, aby doložka byla podepsána kvalifikovaným elektronickým podpisem nebo zapečetěna kvalifikovanou elektronickou pečetí a následně opatřena kvalifikovaným elektronickým časovým razítkem. Požadavek 2.5.2 standardu specifikuje, že eSSL musí připojit doložku s informacemi požadovanými právním předpisem týkajícím se výkonu spisové služby. Vzhledem k tomu, že tato doložka musí být podepsaná nebo zpečetěná a opatřena časovým razítkem, a eSSL zajišťuje její přidání při změně datového formátu podle požadavku 2.5.1, vyplývá z toho, že eSSL musí umožňovat podepisování v rámci své funkcionality.

19. Vyjmutí dokumentu z uzavřeného spisu

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

V praxi panuje různý výklad otázky, zda je možné dokument v uzavřeném spisu, který je uložen ve spisovně, z tohoto spisu vyjmout a vložit do jiného spisu. Je správný výklad, že požadavek

7.1.9 NSESSS řeší možnost přetřídění spisu (změna jeho věcné skupiny), nikoliv však přeřazení dokumentu z jednoho uzavřeného spisu do jiného spisu.?

Metodický výklad:

Zde třeba použít ustanovení § 65 odst. 6 zákona, které říká, že z uzavřeného spisu nesmějí být vyjímány jednotlivé dokumenty. Požadavky 7.1.5 a 7.1.9 standardu se týkají oprávnění správcovských rolí ve spisovně směřující k přípravě skartačního řízení, kde často dochází k opravě chybně zařazených spisů v rámci spisového plánu. Tyto změny nezahrnují přesunování dokumentů mezi uzavřenými spisy, ale pouze změnu věcné skupiny spisu. Pokud by mělo dojít k tak zásadní činnosti, jako je přeřazování dokumentů mezi spisy, je třeba spis znovu otevřít.

20. Vysvětlení funkce šablony typového spisu

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Dotaz na šablonu typového spisu. Jaká jsou pravidla pro „ruční“ (tedy nikoliv import) zavedení věcné skupiny s příznakem pro typové spisy?

Platí předpoklad, že při vytváření „kořenové“ věcné skupiny (je v hierarchii nejvýše) s příznakem pro typové spisy (TS), je nutné vytvořit podřízenou věcnou skupinu (ta bude mít také příznak pro typové spisy), která bude plnit roli šablony součásti, a tak dále (součást TS zanořená v součásti TS), až do součásti, která bude obsahovat skartační režim?

Dosavadní informace vytváří dojem, že ve skutečnosti bude existovat jen „kořenová“ (např. 52) věcná skupina bez skartačního režimu. „Vedle“ toho bude existovat šablona TS (52) a k ní součást TS (52.1 se skartačním režimem), případně 52.2 (bez skartačního režimu) a 52.2.1 (se skartačním režimem), ale spisové znaky (52.1, 52.2 a 52.2.1) ve skutečnosti existovat nebudou? Jak potom nastavit pro součást TS se skartačním režimem např. určené časové období dlu TS, které se má podle požadavku 3.3.9 standardu nastavovat v konkrétní věcné skupině?

Jak bude vypadat export spisového plánu? V exportu bude jen ta jedna věcná skupina určená pro typové spisy a ostatní věcné skupiny, resp. šablony součástí nikoliv?

Jak správně realizovat požadavek 3.3.9 standardu, tedy nastavit časové období dlu TS v konkrétní věcné skupině, když přece šablona součásti TS není věcná skupina?

Metodický výklad:

Věcná skupina pro typové spisy je řazena na nejnižší úrovni hierarchie věcných skupin (spisového plánu) stejně jako běžné věcné skupiny, ale nemá skartační režim, a nenese způsob přidělování čísla jednacého. Přímo v této věcné skupině jsou vytvářeny typové spisy a na základě šablony typového spisu jejich vnitřní členění. Šablona sama je součástí původcem vydaného spisového a skartačního plánu (odtud její podobnost s věcnou skupinou). Typový spis je na základě šablony rozdělen na součásti, které mají spisový znak (hierarchicky navazující na věcnou skupinu pro typové spisy) Pokud jsou součásti TS na nejnižší úrovni hierarchie, mají navíc přiřazen skartační režim a způsob přidělování čísla jednacého.

Součástí vytvářené podle šablony typového spisu jsou jedinečné, tudíž na ně nelze aplikovat zjednodušení, že součást typového spisu = běžná věcná skupina převtělená do šablony typového spisu; jedná se o odlišnou entitu.

Typový spis i věcná skupina mají společný znak (funkci): v obou případech jde o způsob, jak dosáhnout sdružení věcně podobných spisů za účelem jejich uložení, vyhledávání, ochrany a vyřazení.

Tvorba šablon typového spisu je nutná součástí tvorby spisového a skartačního plánu původce, v němž jsou šablony uvedeny. Spisové a skartační plány se přirozeně vyvíjejí a mění, a je lhostejné, zda jejich změnu způsobí nové uskupení věcných skupin, nebo změna šablony typového spisu. Tvorba šablon pro věcné skupiny je součástí tvorby věcných skupin pro typové spisy v rámci spisového a skartačního plánu; je to činnost sousledná, nikoliv následná, tudíž spisové znaky věcné skupiny pro typové spisy se zdědí přirozeným způsobem při tvorbě spisových znaků příslušné šablony.

Původce může mít věcných skupin určených pro typové spisy podle své potřeby více, ale každá z těchto věcných skupin má svou vlastní šablonu typového spisu. V každé konkrétní šabloně se nastavuje určené časové období dílu typového spisu pro každou nejnižší součást typového spisu (ve které vznikají nebo do níž se vkládají spisy). Toto určené časové období nemusí být jednotné pro všechny součásti (resp. jejich díly) v rámci jedné šablony.

Při exportu spisového plánu (příloha č. 5 NSESSS) by měly být exportovány všechny věcné skupiny včetně těch označených pro typové spisy, a v jejich rámci i jejich šablony typových spisů. Z hlediska konstrukce potřebných vlastností, např. spisového znaku, skartačního režimu nebo způsobu přidělování čísla jednacího, jsou vlastnosti věcných skupin a součástí v šablonách popsány shodně, tudíž by měly být schopny exportu jako jeden celek. Některé parametry nastavené v šabloně typového spisu nejsou prostřednictvím schématu XML podle přílohy č. 5 NSESSS exportovány a je nutné je doplnit po importu spisového a skartačního plánu.

21. Posloupnost kontroly datového formátu a validace zajišťovacích prvků při příjmu podání

Popis nejasnosti nebo text dotazu:

Měla by při příjmu digitálního dokumentu (myšlena datová zpráva z ISDS nebo e-mailové podání) proběhnout nejprve kontrola původcem přijímaných datových formátů a teprve poté validace zajišťovacích prvků (uznávaný elektronický podpis, uznávaná elektronická pečeť, kvalifikované elektronické časové razítko), nebo obráceně? V případě první volby, kdy bude následkem nepřijímaného datového formátu tato komponenta nahrazena ztvárněním informací o důvodu jejího neuložení do nové komponenty (požadavek 2.1.7), bude v pořádku, že v protokolu o validaci zajišťovacích prvků nebudou zaznamenány případné zajišťovací prvky nepřijatých komponent? Nebo v případě druhé varianty bude nutné nejprve zaznamenat zajišťovací prvky všech přijatých komponent a až poté případně nahradit nepřijatou komponentu ztvárněním?

Metodický výklad:

Při přijímání digitálního dokumentu obsaženého v datové zprávě z ISDS nebo e-mailového podání je z praktického hlediska vhodnější nejprve provést kontrolu datových formátů přijímaných komponent. Tento krok umožňuje rychle identifikovat, zda jsou datové formáty komponent přijatelné pro další zpracování. Pokud komponenta není ve správném formátu, nedává smysl provádět kontrolu jejích zajišťovacích prvků, protože s danou komponentou nebude dále nakládáno. To vede k efektivnějšímu a rychlejšímu zpracování podání.

V případě, že je komponenta v nepřijímaném datovém formátu nebo je nečitelná, je nutné o tomto stavu informovat odesílatele a vyzvat ho k nápravě. Vzhledem k tomu, že vadná komponenta nebude zpracovávána, nevyužijí se její eventuální zajišťovací prvky. Není proto nutné tyto zajišťovací prvky eSSL zaznamenávat. Na druhou stranu s ohledem na přívětivou veřejnou správu je vhodné informovat odesílatele o všech zjištěných nedostatcích podání, které lze identifikovat automatizovaně, což může zahrnovat i informace o neplatnosti zajišťovacích prvků.